

GRÀCIES!

13. juliol.2025.

Estimats diocesans:

Una paraula resumeix els meus sentiments en aquests moments, després de la meva responsabilitat episcopal en aquesta diòcesi de Lleida: GRÀCIES. És molt simple i repetida al llarg de la nostra vida, però expressa quelcom molt més transcendent en les relacions humanes. Es tracta d'una satisfacció personal pel reconeixement de l'altre (persona i comunitat) que ha compartit amb un mateix les alegries i les penes del viure diari. A més, ser responsable de la comunitat catòlica comporta una clara exemplaritat de vida i un treball pastoral coherent. Per això començo agraint-li a Ell la seva infinita bondat per tot el que m'ha concedit al llarg d'aquests deu anys: la gràcia de les virtuts humanes i el creixement en les virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat.

Cercava en els meus apunts i en els llibres de la meva biblioteca personal alguna nota d'autors llegits que fonamentessin el sentiment de gratitud. Hi ha massa referències que no cabrien en aquest breu escrit. Com per omplir moltes pàgines amb frases, històries o relats imaginaris. Tanmateix, recorro ara a dos petits textos bíblics que remarquen aquesta realitat: "Et dono gràcies, Senyor, perquè soc una meravella admirable" (Salm 139, 14) i "Doneu gràcies en tota ocasió: aquesta és la voluntat de Déu en Crist Jesús vers vosaltres" (1Tes 11, 16). M'uneixo a aquesta manera d'entendre i acceptar la vida que recorre la meva pròpia història personal amb la meva família, amb els meus formadors i condeixebles, amb els feligresos i alumnes, amb els germans preveres i bisbes (52 i 20 anys de ministeri) i amb tots aquells que m'han conegut i acompanyat.

Gràcies d'una manera especial a la gent de Lleida amb qui he parlat, he escoltat, he compartit iniciatives, alegries i dificultats, he pregat admirant-ne la manera de ser i de fer. He rebut la seva influència per a moltes decisions i he procurat argumentar bé els meus raonaments per evangelitzar i per bastir ponts en les nombroses relacions establertes.

Gràcies als preveres i diaques que encara comparteixen la tasca pastoral; incloc tots els que vaig conèixer i que ja han mort. Que el Senyor els concedeixi la benedicció i el consol. Agraeixo el servei de tots els membres de la Vida Consagrada; la seva manera de ser i el seu carisma han enriquit les tasques diocesanes.

Gràcies a tants laics que, en la seva vida callada o en la seva responsabilitat pública (eclesial i social), m'han ajudat a comprendre la grandesa de la seva dedicació i la seva autèntica convicció en el seguiment de Jesucrist, mostrant-lo amb realisme a tot el seu entorn vital.

Gràcies a les institucions catòliques que presenten solucions als diversos problemes que el nostre món actual destil·la. És impressionant la seva tasca en les distintes problemàtiques que plantegen els grups humans; intenten presentar sempre el missatge de Jesús amb fidelitat i pau.

Vull agrair a les autoritats la seva ajuda i col·laboració en tot moment. M'he sentit molt acompanyat en la difícil tasca de respondre adequadament als múltiples casos de carències materials i emocionals que hi ha al nostre voltant.

Agraeixo als responsables dels mitjans de comunicació la seva estima i comprensió.

Gràcies també als diferents servidors de la cosa pública; a tantes persones amb qui, circumstancialment, hem coincidit i col·laborat a diferents nivells.

A tots també demano perdó per les absències, les mancances, els oblots i qualsevol altra actuació que no hagi estat a l'altura del que s'esperava de mi.

+Salvador Giménez, bisbe emèrit de Lleida

¡GRACIAS!

13. julio.2025.

Queridos diocesanos:

Una palabra resume mis sentimientos en estos momentos, tras mi responsabilidad episcopal en esta diócesis de Lleida: GRACIAS. Es muy simple y repetida a lo largo de nuestra vida pero da a entender algo mucho más trascendente en las relaciones humanas. Se trata de una satisfacción personal por el reconocimiento del otro (persona y comunidad) que ha compartido con uno mismo las alegrías y las penas del vivir diario. Además, ser responsable de la comunidad católica comporta una clara ejemplaridad de vida y un coherente trabajo pastoral. Por eso empiezo agradeciendo a Él su infinita bondad por todo lo que me ha concedido a largo de estos diez años. La gracia de las virtudes humanas y el crecimiento en las virtudes teologales: la fe, la esperanza y la caridad.

Buscaba en mis apuntes y en los libros de mi biblioteca personal alguna nota de autores leídos que fundamentaran el sentimiento de gratitud. Hay demasiadas referencias que no cabrían en este breve escrito. Como para llenar muchas páginas con frases, historias o relatos imaginarios. Sin embargo recurro ahora a dos pequeños textos bíblicos que remarcan esta realidad: “Te doy gracias, Señor, porque soy una creación admirable” (Sal 139, 14) y “Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto a vosotros” (1Tes 11, 16). Me uno a esta forma de entender y aceptar la vida que recorre mi propia historia personal con mi familia, con mis formadores y condiscípulos, con los feligreses y alumnos, con los hermanos sacerdotes y obispos (52 y 20 años de ministerio) y con todos aquellos que me han conocido y acompañado.

Gracias de una forma especial a las gentes de Lleida con quienes he hablado, he escuchado, he compartido iniciativas, alegrías y dificultades, he rezado admirando su forma de ser y de proceder. He recibido su influencia para muchas decisiones y he tratado de argumentar bien mis razonamientos para evangelizar y para tender puentes en las numerosas relaciones establecidas.

Gracias a los sacerdotes y diáconos que todavía comparten tarea pastoral; incluyo a todos los que conocí y ya han fallecido. Que el Señor les conceda la bendición y el consuelo. Agradezco el servicio de todos los miembros de la Vida Consagrada; su manera de ser y su carisma han enriquecido las tareas diocesanas.

Gracias a tantos laicos que, en su vida callada o en su responsabilidad pública (eclesial y social), me han ayudado a comprender la grandeza de su dedicación y su auténtica convicción en el seguimiento de Jesucristo mostrándolo con realismo a todo su entorno vital.

Gracias a las instituciones católicas que presentan soluciones a los diversos problemas que nuestro mundo actual destila. Es impresionante su labor en los distintas problemáticas que los grupos humanos plantean; intentan presentar siempre el mensaje de Jesús con fidelidad y paz.

Quiero agradecer a las autoridades su ayuda y colaboración en todo momento. Me he sentido muy acompañado en la difícil tarea de responder de modo adecuado a los múltiples casos de carencias materiales y emocionales que existen a nuestro alrededor.

Agradezco a los responsables de los medios de comunicación su estima y comprensión.

Gracias también a los distintos servidores de la cosa pública; a tantas personas que circunstancialmente hemos coincidido y colaborado en distintos niveles.

A todos también pido perdón por las ausencias, las carencias, los olvidos y cualquier otra actuación que no haya estado a la altura de lo que se esperaba de mí.

+Salvador Giménez, obispo emérito de Lleida.